

СЬОГОДНІ

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

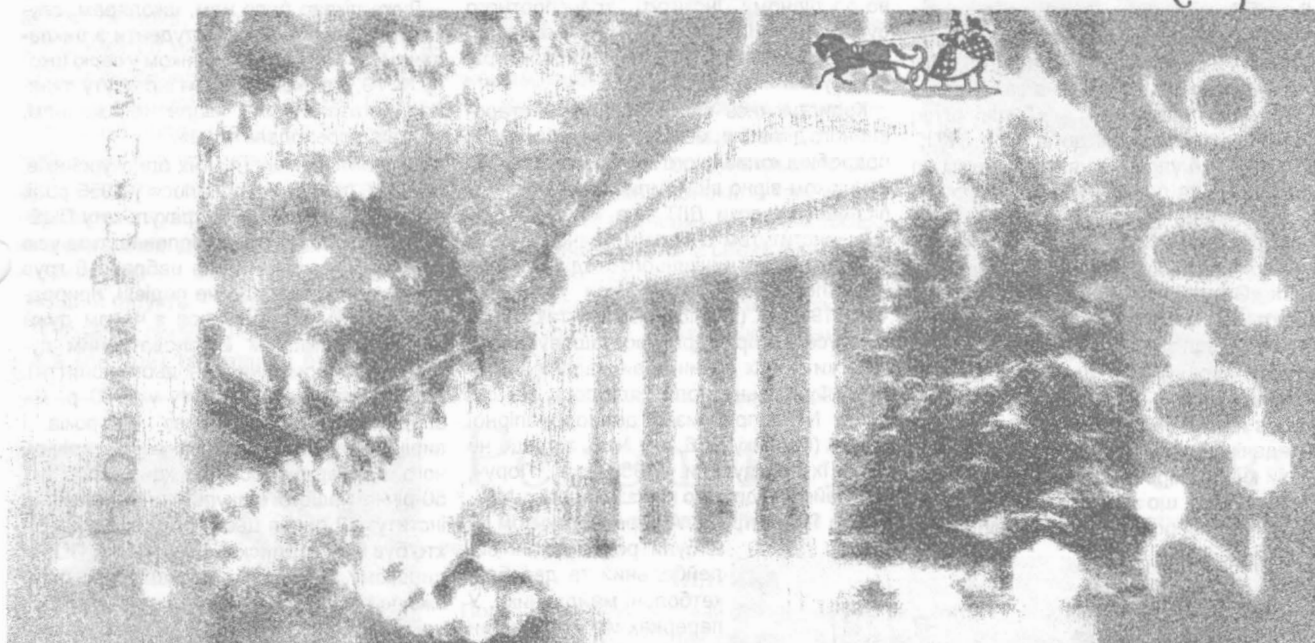
Шановні викладачі, службовці, аспіранти та студенти!

*Прийміть щирі вітання до Нового року
та Різдва Христового!*

*Бажаємо Вам довгих років життя, добробуту, наснаги,
світлих думок та оптимізму, нових професійних досягнень,
а студентам – успішно скласти сесію!*

*Нехай Новий рік зігріє Вас життєдайним світом
кохання та щастя!*

Ректорат

*Дед Мороз подарит праздник,
Снег и зимние забавы!
Новый год несет с собою
Процветание Державы!*

*Поздравляем Вас, жєлаєм
Счастья, радости, здоровья!
Пусть работа даст достаток
И достойные условия!*

Пишуть випускники ДІІТу

До 75-ліття ДІІТу вийшла з друку книга А. І. Куліша "Легенди ДІІТу", в якій автор зібрав спогади діїтівців минулих часів та свої власні спостереження і дослідження. На ім'я автора надходить багато відгуків на книгу. Один з них пропонуємо вашій увазі.

Шановний Артеме Івановичу!

Звертаюся до Вас цим листом, бо, на жаль, зустрівся особисто не вдалося. Трохи обмежений часом, я зумів побувати на Вашій кафедрі тільки одного разу, 12 вересня цього року, коли Вас як раз не було на місці. А подзвонивши увечері того ж дня на квартиру, я теж Вас не зміг привітати, бо Ви перебували на дачі. Отже, прийшлося задовольнитися бесідою з Вашим кмітливим і ввічливим онуком й передати через нього подяку за книгу з Вашим теплим авторським написом.

Щиро, від усього серця, дякую за Вашу титанічну працю, виконану з величезною любов'ю до нашого рідного ДІІТу та до людей, які його заснували і пестували протягом славних 75-ти років. Окреме велике спасибі за нарис про мого батька Бориса Воніфатьовича Яковлева з такою красивою, найкращою з усієї книги назвою: «Інтелегент вищого ґатунку».

Яке б велике щастя він відчув, якби міг це прочитати! Це було б для нього найвищою нагородою, бо добре слово у свою адресу він цінив значно вище, чим будь-що інше. На жаль, його вже немає на світі більш як чотири роки; він помер 24 квітня 2001 року, за місяць до того відсвяткувавши своє 90-річчя.

До речі, моя мати Катерина Іванівна Котляр, походженням з самого серця України – Корсуня-Шевченківського, теж була вихованкою ДІІТу. Вона закінчила у 1937 році факультет «Будівництво залізниць», працювала до війни в НКПС (ЦП – головне управління колії), потім на Турксибі. Після повернення у Дніпропетровськ (липень 1944 р.) спочатку була викладачем у ДІІТі, а у наступний період до самої пенсії – у Дніпродіпротрансі, у відділі «Станції та вузли». Отже, обидва мої батьки, як і я сам, усе життя були тісно пов'язані із залізничним транспортом.

У ДІІТі пройшли не тільки мої 5 студентських, але й 10 шкільних років. Тому за 15 років я знав багатьох із професорів та викладачів інституту, про яких Ви пишете у своїй книзі. Перегорнувши її сторінки, я усвідомив собі, що знав понад 35 з описаних у ній персонажів. З особливою

гордістю могу відзначити своє особисте знайомство з будівником і першим директором інституту – Нікандром Михайловичем Федіченком. Мені довелося навіть виконувати деякі його доручення відносно допомоги музею М. І. Калініна у Москві, з яким Н. М. Федіченко підтримував тісні зв'язки (як відомо, М. І. Калініна тоді вважали «крестним отцем» ДІІТу).

Прийшлося у свій час виконати сумний обов'язок – провждати Н. М. Федіченка в останню путь. Громадянська панахида по ньому відбулася у науково-дослідному інституті залізничного транспорту (ВНИИЖТе), де він працював останні роки свого життя.

У цьому ж інституті працюю сьогодні і я старшим науковим співробітником відділення «Колія і колійне господарство». До того, по-перше, по закінченні інституту працював у будівельно-монтажному тресті «Моселектротртяжбуд» (будмайстер, інженер ПТО, начальник ПТО будуправління), потім – у науково-дослідному інституті транспортного будівництва (ЦНИИС) протягом майже 25 років (ст. інженер, зам. зав. лабораторії, ст. науковий співробітник).

Користуючись своїм статусом «старовинного діїтвця», могу надати деякі цікаві подробиці колишнього життя інституту. Як Ви цілком вірно відмітили у своїй книзі, у післявоєнні роки ДІІТ був «фізкультурним інститутом з легким транспортним уклоном». Тоді нинішнього стадіону ще не існувало, його спорудили десь у 1951-1953 рр. (точніше не пам'ятаю). А до того усе «спорт-ядро» розташовувалося біля житлових будинків викладачів інституту. Футбольне поле тягнулося від будинку № 3 приблизно до водонапірної башти (будинку № 6, як і № 5, тоді ще не було, їх побудували у 1955 році). Поруч, по алейці від другого під'їзду будинку № 3, бігали 100-метровіку. А перед будинком № 2 були розташовані волейбольний та два баскетбольні майданчики. У перервах між спортивними заняттями студентів там відбувалося уже наше хлопчаке життя, особливо влітку (від сходу до заходу сонця, до повного «одуріння»).

У ті післявоєнні 40-і роки однією з найвідоміших у місті Дніпропетровську була мотосекція ДІІТу. Мотоциклісти інституту не раз здобували перемогу

Г. Б. Яковлев

у мотокросах, які відбувалися поблизу Запорізького шосе. Але найяскравішим дивом була колона ДІІТу на святкових демонстраціях, очолювана чотирма мотоциклістами, кожний з яких з гордістю віз на своєму залізному коні великий шовковий червоний прапор з літерами Д – І – І – Т.

Запам'яталося також, що у 40-ві роки, як і під час війни, залізничники були військовозобов'язаними. Тому викладачі інституту завжди ходили у формі з яскравими погонами («срібними»), на відміну від армійських «золотих»). Мій батько був здається, майором чи підполковником (точніше не пам'ятаю).

Дуже цікаво було нам, школярам, слухати, як здоровкались студенти з викладачами. Коли ми бігли ранком у свою школу № 79, з відкритих вікон інституту лунало багатоголосе: «здравія желаєм, товарищ преподаватель!».

Студентське життя моїх однокурсників, як і моє, природно, почалося у 1955 році, відразу з народженням факультету ПЦБ. Наш курс був другим з численності за усю історію інституту – було набрано 8 груп (закінчили 7 груп; що не подієш, природний відсів!). Він виявився з часом дуже дружнім, з міцним «корпоративним духом» (у доброму значенні цього поняття). Після закінчення інституту у 1960 р. ми вперше зустрілися через 10 років і вирішили зустрічатися кожне п'ятиріччя, чого придержусь завжди. Ось і на 50-річчя нашого факультету та 75-річчя інституту 2 липня цього року зійшлися ті, хто був біля «коліски» факультету ПЦБ у далекому 1955 році. На жаль, нас було вже не так багато – лише 32 особи, але це не завадило нам відчути радість зустрічі між собою і з нашою «альма матер» – рідним ДІІТом.

Для написання книги з таким великим фактичним матеріалом Ви витратили, мабуть, декілька років свого життя. Глибоко впевнений в успіху її презентації; інакше й бути не може.

Доброго Вам здоров'я, щастя, успіхів у навчальній та науковій праці.

Із глибокою повагою Г. Б. Яковлев

Під час зустрічі на кафедрі українознавства

С Рождеством!

РОЖДЕСТВО Христово - один из главных христианских праздников, который православная церковь относит к двенадцатым. Православными он отмечается 7 января, а католиками - 25 декабря. Этот праздник установлен в честь рождения Иисуса Христа в Вифлееме. В восточной церкви праздник Рождества Христова считается вторым после Пасхи. В западной церкви, в некоторых конфессиях, он почитается даже выше Пасхи: это происходит потому, что Рождество Христово символизирует собой возможность спасения, открывающуюся для людей в связи с приходом (рождением) в мир Иисуса Христа. В восточных же странах Пасха символизирует духовное воскресение человека, которое читается больше.

Красивый и торжественный праздник Рождества Христова отмечается в разных странах по-разному и несет на себе отпечаток обычаев и традиций определенного народа. Так, в католицизме Рождество Христово празднуется пышно и торжественно тремя богослужениями - в полночь, на заре и днем. Такое построение праздника символизирует собой Рождение Иисуса Христа в лоне Отца, во чреве Богоматери и в душе верующего человека. В православных храмах сооружается вертеп (то есть пещера, где родился Иисус Христос) с фигурами Святого семейства. В католических храмах устанавливают ясли с фигуркой Младенца Христа, для того что-

бы верующие могли совершить поклонение образу новорожденного Иисуса Христа.

И в православии, и в католицизме во время Рождественской проповеди особенно подчеркивается та мысль, что с рождением Иисуса Христа перед каждым верующим человеком открывается возможность достичь спасения души и через исполнение учения Христа получить жизнь вечную и райское блаженство.

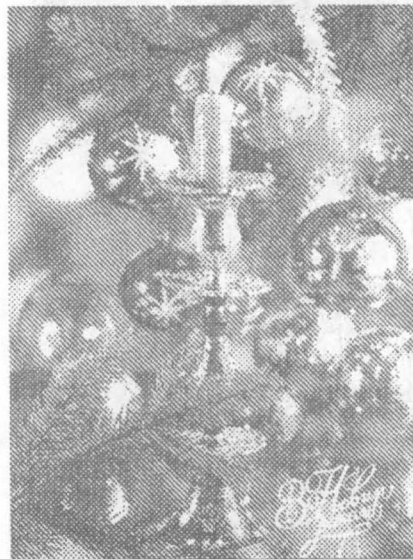
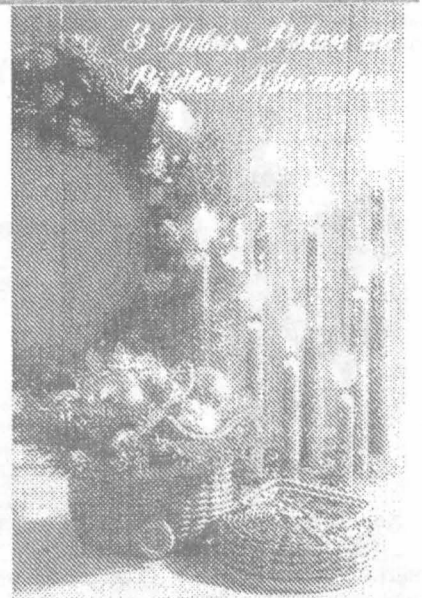
Святочные гаданья

Праздник Рождества Христова у нас сопровождался гуляниями, песнями и играми, посиделками и колядованием, святочным весельем... Накануне Рождества, в ночь, молодые загадывали, как сложится их жизнь, пытались угадать значительные события и одно из основных - будущую свадьбу. С этой целью выливали в воду растопленный воск и по его контурам пытались угадать силуэты тех, с кем встретятся на жизненном пути, или силуэты различных символов: дом - к достатку, кружочки, похожие на монеты, - к богатству, овощи и фрукты - к здоровью.

Такие же силуэты-символы угадывали в контурах сгоревшей бумаги, при-

чем бумагу жгли на плоской посудине, а потом подсвечивали ее сзади, чтобы силуэт четко отражался на стене.

Но самыми популярными были такие гаданья: бросали через забор валенок, и тот, кто подберет его, будет либо суженым, либо носителем имени суженого. Накрывали стол к ужину и ставили дополнительный прибор для того, на кого загадывали. Перед накрытым столом устанавливали зеркало так, чтобы весь стол и сидящий за ним хорошо были видны. Зажигали свечи в темноте и вглядывались в зеркальное отражение: там должны были возникнуть картины будущего, связанные с тем, на кого гадают.

Рецепты к Рождеству

На Рождество накрывали богатый стол. Предлагаем вам два достаточно простых рецепта.

Индейка

Подготовленную к жарению птицу, нафаршировать. Состав фарша: орехи - 0,5 кг, чернослив - 0,5 кг (чернослив замочить в горячей воде и вынуть косточки), яблоки - 0,5 кг, рис - 1 стакан, соль, перец, шафран. Набив тушку фаршем, зашить брюшко. Индейку смазать смесью из 200 г сметаны, 50 г масла сливочного, 50 г майонеза. Поставить в духовой шкаф на противень, жарить 2,5 часа на среднем огне, поливая вытопившимся жиром. Подавать целой и разрезать за столом.

Печенье

300 г сливочного масла или маргарина, 300 г сметаны, 3 желтка, сода на кончике ножа, 5 стаканов муки, 2 стакана молотых орехов, 2 стакана сахара.

Всё смешать, раскатать лепешку толщиной 2-3 см. Выпекать в духовке, предварительно разрезав лепешку на ромбики.

ЧТО СУЛИТ НАМ ГОД СОБАКИ

Все началось в 2600 году до нашей эры, когда Император Хуанг Ти ввел первый зодиакальный календарь. В соответствии с ним двенадцать животных образовали символический круг и стали сменять друг друга ежегодно. Начало цикла положила Крыса. По одной из легенд Крыса, Вол, Тигр, Кролик, Дракон, Змея, Лошадь, Овца, Обезьяна, Петух, Собака и Свинья спросили богов, в какой последовательности им надлежит сменять друг друга, и, самое главное, кому будет оказана честь открыть самый первый цикл. Мудрые боги ответили: бросайтесь в реку и плывите. В той последовательности, в которой вы выберетесь на противоположный берег, вы и будете следовать друг за другом на протяжении тысячелетий. То, что Крыса схитрила и незаметно села на шею Волу, а потом первая спрыгнула на берег, понятно, она теперь первая, Вол - второй, затем Тигр и так далее. То, что Свинья оказалась ленива и приплыла последней, тоже понятно. Как смог Петух опередить Собаку, а Дракон отстать от Кролика - сегодня до конца не ясно, ученые спорят до сих пор. Но, тем не менее, так было, и боги определили этот порядок навсегда. Китайский календарь не солнечный, как европейский, а лунный, и поэтому первый день нового года не приходится всегда на одно и то же число. Обычно китайский Но-

вый Год наступает в период между концом января и серединой февраля.

На этот раз Новый 2006 год наступит в Китае 29 января 2006 года, и этот год будет 4074-м по счету и годом Огненной собаки. Почему Огненной? Дело в том, что китайцы на 12-летний цикл животных накладывают еще и 5-летний цикл стихий - Металла, Воды, Огня, Дерева и Земли. Так что Огненная собака отличается от Деревянной и уж, тем более, от Водяной.

Что же такое Собака в китайском зодиаке?

Вообще, Собака - символ сострадательной индивидуальности. От Собаки всегда можно ждать добрые слова, поддержку и совет. Собака - слушатель, всегда доступный, чтобы предоставить свое чуткое ухо или верное плечо другу в нужный момент. Иногда Собака может быть докучливой, может стремиться взять ситуацию под свой контроль, но это только от излишней впечатлительности и желания услужить. Под знаком Собаки рождены Майкл Джексон и Дженифер Лопес. Славная компания, действительно, какие милые и активные собачки!

Огненные же Собаки (1946 год и 2006 год рождения) - естественные лидеры - популярные, харизматические люди, всегда окружаемые группой поклонников. Эти Собаки также обладают высокой сексуальной привлекательностью. Они предприимчивы и оживленны, честны и чистосердечны. Яркий представитель - Билл Клинтон - кто бы сомневался!

Таким образом, от года Огненной Собаки нам не приходится ожидать ничего неприятного. Этот год будет годом милосердия, сострадания и поддержки. Сильные страны будут помогать слабым, авторитетные политики будут насильно навязывать гражданам свои проекты, направленные на их же благо.

В жизнь простых людей Огненная Собака добавит любовь и еще раз любовь. Некоторым эта любовь может показаться даже избыточной, но таковы звезды, и от этого никуда не денешься. Лучше сми-

ряться, расслабиться и получать удовольствие.

Как встречать год Огненной Собаки

Все собаки любят кости. Поэтому на Новогоднем столе обязательно должны быть блюда с костями. Это может быть всё, кроме птицы. У них тонкие и трубчатые кости, и собака может пораниться, если съест их.

Собака любит свою стихию - Огонь. Поэтому на праздничном столе обязательно должны быть свечи. Если у вас есть кошка, то во время боя курантов её лучше спрятать, иначе есть опасность, что весь год семья будет жить как кошка с собакой. Если же у вас в доме есть собака, то под бой курантов положите на неё руку и три раза проговорите про себя своё заветное желание. Оно обязательно сбудется.

Как одеваться. В Новогоднюю ночь следует одеваться в красное, песочно-жёлтое или в золотое. Макияж должен быть ярких тонов. Но ни в коем случае не надевайте цепочку или колье. Собаки не любят ошейники. В этом случае у вас будет очень нервный год. И напоследок. Если у вас есть собака, целый день она должна быть окружена заботой. Всё-таки это и её праздник!

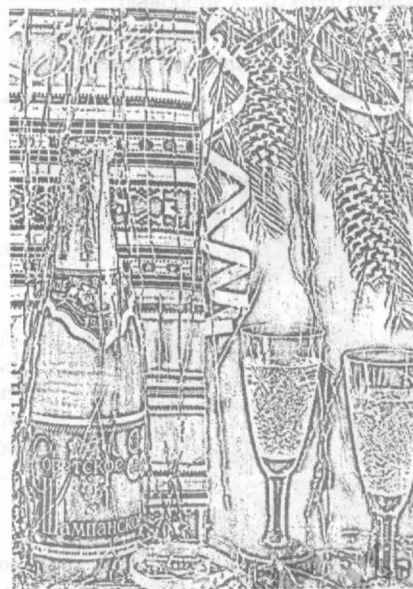

Характеристика родившихся в год Собаки по знакам зодиака:

ОВЕН - бойцовская Собака. Пробирается сквозь туман. Верный пес.
ТЕЛЕЦ - верная Собака. Но менее цинична и прозорлива, чем другие.
БЛИЗНЕЦЫ - ученая Собака. Имеет доброе сердце.
РАК - чувствительная и нежная Собака. Чрезмерно уязвимая.
ЛЕВ - создает много шума, много лает, чтобы превзойти своих противников.
ДЕВА - Собака эта технична. Не даст себя увлечь случаю.
ВЕСЫ - очень мягкий характер, но себе на уме, дипломатична.
СКОРПИОН - злобная Собака. Не доверяйте её боевому пылу.
СТРЕЛЕЦ - быстрая и сильная Собака. Ничто её не остановит.
КОЗЕРОГ - осторожная Собака, можно рассчитывать на неё, но она беспокойна.
ВОДОЛЕЙ - ученая Собака. Интеллектуал в своей среде.
РЫБЫ - оригинальная и уникальная Собака. Имеет интерес к плаванию.

Пусть бокалы звенят,
 Пусть искрится вино,
 Пусть ночной звездопад
 К вам стучится в окно.
 В эту лунную ночь
 Без улыбки нельзя!
 Боль и горести прочь!
 С Новым годом, друзья!

Пусть Новый год вас осенит,
 Подарит вам успех,
 И в вашем доме пусть звенит
 Веселый, звонкий смех.
 Пусть рядом будет верный друг
 И в праздник, и в ненастье.
 И пусть в ваш дом,
 Как снежный ком,
 Всегда приходит счастье!

Засновник - Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна.
 Адреса редакції: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Академіка Лазаряна, 2, к. 1201

Редколегія:
 Корженевич І.П. - головний редактор,
 Полішко Т.В. - редактор,
 Купіш А.І., Єлов В.П.
 Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІТ)
 E-mail: diit2000 @ a-teleport.com

Свідоцтво про реєстрацію
 ДП №1071 від 27.08.2003 р.
 Газета виходить щомісячно українською
 і російською мовами
 Точка зору авторів може не збігатися
 з позицією редакції

Номер набрано і зверстано у редакції,
 надруковано в рекламній-видавничому
 відділі ДІТ
 Газета випускається на благодійних
 засадах, розповсюджується безкоштовно.
 Тираж 500 примірників